

தேவனை அவமதித்தல்

வேதபாடப் பகுதி: 1 இராஜாக்கள் 22:51-53; 2 இராஜாக்கள் 1

எனது மனைவியும் நானும் பல ஆண்டுகளாக அறிந்திருந்த ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண்மணி, சுமார் இரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பயங்கரமான வாகனவிபத்தில் அகப்பட்டார், அதனால் அவர் முடக்குவாதம் கொண்டவரானார். அந்தப் பெண்மணி தனது தோள்களின் கீழிருந்து, வாதத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இப்போது ஒரு சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்துகொண்டு தனது பற்களைக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றார். அப்பெண்மணியின் கணவர், சபையில் விசுவாசம் நிறைந்த மூப்பராக ஊழியம் செய்தார்; அப்பெண்மணியின் பிள்ளைகள் நல்ல நடத்தையும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்களாக இருந்தனர். அப்பெண்மணி தாம் இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குச் சந்தோஷமாக, தனது குடும்பத்துடன் சாதாரணமான வகையில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்று நம்புவதற்கு காரணம் ஒவ்வொன்றும் இருந்தது. இருப்பினும், அவரது வாழ்வும் அவரது குடும்பத்தினரின் வாழ்வும் ஒரே நாளில் முற்றிலுமாக மாறிப்போயிற்று.

பேரழிவின் கொடிய கையினால் நாம் ஒரு மூலைக்குள்ளாகத் தள்ளப்படும்போது, நாம் வாழ்வைப் பற்றி அதிகமாகவும் நம்மைப் பற்றியும் கூட மிகவும் அதிகமாகவும் கற்றுக்கொள்கின்றோம். மீண்டுமாக எல்லாவற்றையும் தொடக்கத்தில் இருந்து செய்வதை உங்களுக்கு அவசியப்படுத்தும் பெருந்துன்பம் ஒன்றை நீங்கள் எப்போதாவது அனுபவித்து இருக்கின்றீர்களா? இல்லையென்றால், அப்படிப்பட்ட சோதனை ஒன்றைக் கற்பனைசெய்து பாருங்கள்.

ஒருவேளை பெரிய அழிவை ஏற்படுத்தும் வியாதியொன்று உங்கள் வாழ்க்கையினுள் வந்துவிட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். நீங்கள் அதை எதிர்பார்க்கவில்லை மற்றும் நீங்கள் அதை விரும்பவில்லை என்பது உறுதி. நீங்கள் உங்கள் வாழ்வு முழுவதையும் திட்டமிட்டிருந்தீர்கள். உங்களால் எதிர்காலத்தைக் காண முடிந்திருந்தது, மற்றும் அதில் நீங்கள் என்ன செய்யவிருந்தீர்கள் என்று அறிந்திருந்தீர்கள். பின்பு திடீரென்று, எதிர்ப்பின் அரை இயந்திர வாகனம் ஒன்று உங்கள் வாழ்வின்மீது ஓடிக்கடக்கிறது! நீங்கள் சிதைக்கப்பட்டு, மல்லாந்து விழும்படித் தள்ளப்படுகின்றீர்கள். உங்கள் திட்டங்கள் யாவும் ஜன்னலுக்கு வெளியே தூக்கியெறியப்பட வேண்டியவைகளாய் இருக்கின்றன. திடீரென்று கொடிதான ஒரு அடியினால், வாழ்வில் உங்கள் வளர்ச்சியானது ஒன்றுமின்மையாகக்

குறைக்கப்படுகிறது. நீங்கள் கொண்டிருந்த விலையேறப்பெற்ற திட்டம் ஒவ்வொன்றையும் நீக்கி மீண்டும் தொடங்க வேண்டியதாக உள்ளது. உங்களிடத்தில் ஒன்றுமே இல்லை, உங்கள் எதிர்காலம் குறித்து எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை. இதற்கு முன் ஒருபோதும் இருந்திராதபடி, நீங்கள் தேவனுடைய கரங்களில் இருப்பதை நீங்கள் உணர்ந்து அறிகின்றீர்கள்.

நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? இப்படிப்பட்ட ஒரு அனுபவத்தில் இருந்து நீங்கள் கற்றுக்கொள்வது என்ன? இவ்விடத்தில் இருந்து நீங்கள் எங்கே செல்வீர்கள்?

முதலில், நீங்கள் வாழ்வை முற்றிலும் புதிதான, ஒருவேளை இதற்கு முன்பு நீங்கள் ஒருக்காலும் கண்டிராத கருத்துநோக்கில் காணுகின்றீர்கள். மூழ்கடிக்கும் இழப்பை எதிர்நோக்கிய - நித்தியத்தைக் கண்களால் கண்ணோக்கும் - நிலையில் இருத்தல் என்பது, வாழ்வை மதிப்பிடுவதற்கும், அதை ஏற்புடைய வகையில் வாழ்வதற்கும் நமக்கு உதவுகிறது. இப்படிப்பட்ட சோதனையான சூழ்நிலைகளில், பெற்றுக்கொள்ளும்படி பலர் விரைகின்றதான வாழ்வின் அழகுக் குஞ்சங்கள் என்பவை சித்தரிப்பில் தோன்றுவதுகூடக் கிடையாது. அவைகள் பொருட்படுத்தப்படுவதில்லை. அவைகள் சற்றே கவனிக்கக்கூடத் தகுதியற்றவைபோன்று இருக்கின்றன. உங்கள் மனமானது, உண்மையிலேயே எண்ணப்பட வேண்டியவைகளாக உள்ள, வாழ்வின் ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் அறைகூவல்கள் ஆகியவற்றை நோக்கி வேகமாக நகருகின்றது: தேவன், குடும்பம், உடல்நலம், வளருவதற்கான காலம், ஊழியம் செய்வதற்கான காலம், மற்றும் தேவனைச் சந்திக்க ஆயத்தமாயிருத்தல்.

இரண்டாவது, நீங்கள் வாழ்வை - அதன் உண்மையான மதிப்பை, அதன் உண்மையான நோக்கத்தை, மற்றும் தேவனுடன் அது கொண்டுள்ள உறவை - மிகத் தெளிவாகக் கண்ணோக்குகின்றீர்கள். ஒருவேளை ஆழமான பல தீர்மானங்கள் உங்கள் சிந்தைக்கு வரலாம். நீங்கள், “தேவனே, நீர் என்னை வாழ்வதற்கு அனுமதிப்பீரென்றால், இப்போதில் இருந்து நான் என் வாழ்வில் உம்மை முதலிடத்தில் வைத்துக் கொள்வேன்” என்பது போன்ற வாக்குறுதிகளை ஏற்படுத்தச் சாயலாம். நீங்கள் ஒருவேளை, எவ்வளவு நன்றிநிறைந்தவர்களாக, எவ்வளவு அதிகம் பரிசுத்தமானவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று காணலாம்.

மூன்றாவது, நீங்கள் உங்கள் வாழ்வைத் திரும்பவும் ஒழுங்கமைப்பதற்கு, “முதல் கட்டத்தில்” இருந்து தொடங்குகின்றீர்கள். நீங்கள் சரியாகச் சிந்திக்கின்றீர்கள் என்றால், நீங்கள் தேவனுடன் தொடங்குகின்றீர்கள். ஜெபம் என்பது உங்களுக்கு வழக்கமானதாகிறது. நீங்கள் உங்கள் ஜெபித்தலில் ஊக்கமாக, தொடர்ந்து மற்றும் திட்டவாட்டமாக ஈடுபடுகின்றீர்கள். பின்பு, நீங்கள் மற்ற முக்கியமான விஷயங்களுக்குத் திரும்புகின்றீர்கள். முடிந்தால், நீங்கள் உங்கள் உடலை மீண்டும் கட்டியெழுப்பத் தொடங்குகின்றீர்கள்; உங்கள் குடும்பத்தில் உங்களுக்குப் புதிய இடம் ஒன்றைக் கண்டறிகின்றீர்கள்; சபையின் உறுப்பினர் என்ற வகையில் ஊழியத்துவத்தில் உங்கள் இடத்தை நாடுகின்றீர்கள்; மற்றும் நீங்கள் திரும்பவும் தொடங்குகையில் சமூகத்தில் உங்கள் இடத்திற்காகக்

கண்ணோக்குகின்றீர்கள்.

பெருந்துன்பமான அனுபவங்கள் நம்மை நமது இருப்பின் முக்கியமான பகுதியில் அசைத்து, வாழ்வைப் பற்றிச் சரியான அணுகுமுறையை நமக்குள் உருவாக்கக் கூடும். அவைகள் நம்மை, தேவனுடன் நாம் தனியாகப் பேசும் மிக உள்ளார்ந்த சந்திப்பிற்குக் கொண்டுவருகின்றன. மற்ற விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றும், மற்ற நபர்கள் ஒவ்வொருவரும் உரிந்து வெளியே போடப்பட்ட பின்பு, நாமும் தேவனும் மாத்திரம் இருக்கின்றோம்.

நித்தியத்தின் விளிம்பிற்குச் செல்லும் பயணத்தின் இந்த வகையானது, எவரொருவரையும், வாழ்வின் மெய்மை நிறைந்த பக்கம் பற்றிய உணர்விற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கலாம், ஆனால் இது எப்போதுமே நடைபெறுவதில்லை. மக்களில் சிலர் வாழ்க்கையின்மூலம் அடித்து சமமாக்கப்பட்ட பின்பு அவர்கள் எழுந்து, தங்கள் துன்மார்க்கச் செயல்களில் செல்லுகின்றனர், இது அவர்கள் மயிரிழையில் உயிர்தப்பிய நிகழ்ச்சியில் இருந்து ஒன்றும் கற்றுக்கொள்ளாததுபோல் செய்வது நமக்குத் திகைப்பாக உள்ளது.

பெருந்துன்பத்தில் இருந்து ஒன்றும் கற்றுக்கொள்ளாதிருந்தால் என்பது, இஸ்ரவேலின் எட்டாவது அரசரான அகசியாவின் குணமாயிருந்தது. அவர் ஆகாபிற்குப் பிறந்த இரு மகன்களில் ஒருவராக, ஆகாப் இறந்தபின்பு அரசரானவராக இருந்தார். அவர், யூதாவில் யோசபாத் அரசரின் பதினேழாம் ஆண்டில் தமது ஆட்சியைத் தொடங்கினார். அவர் ஒரு சுருக்கமான காலம் மாத்திரமே, அதாவது கி.மு. 853 முதல் 852 வரையிலான இரு ஆண்டுகளிலும் பகுதிகளாக மாத்திரமே அரியணையில் அமர்ந்திருந்தார்.

இந்த அரசர் தமது பாவத்தைக் கொண்டு மாத்திரமே அறியப்பட்டிருந்தார். வேதவசனங்கள் இவரை பற்றிய நல்ல விஷயம் என்று ஒன்றைக் கூடக் குறிப்பிடுவதில்லை:

கர்த்தரின் பார்வைக்குப் பொல்லாப்பானதைச் செய்து, தன் தகப்பன் வழியிலும், தன் தாயின் வழியிலும், இஸ்ரவேலைப் பாவஞ்செய்யப் பண்ணின நேபாத்தின் குமாரன் யெரொபெயாமின் வழியிலும் நடந்து (22:52).

அகசியாவின் துன்மார்க்கத்தைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் மூன்று சொற்றொடர்களில் விவரிக்கின்றார். முதலாவது, அவர் “தமது தகப்பன் வழியில்” நடந்தார் என்று நமக்குக் கூறப்படுகிறது. இது அனேகமாக, அவர் யெகோவாவிற்குச் செய்யப்படும் ஆராதனையைப் புறக்கணித்து, பாகாலுக்கு ஆராதனையை அனுமதித்து, கடுமையாகவும் கொடுமையாகவும் ஆட்சிசெய்து, தீர்க்கதரிசிகளைத் துன்புறுத்துவதை அனுமதித்திருந்ததை அர்த்தப்படுத்தலாம். ஆகாப் இந்த குணங்களைக் கொண்டிருந்தார், மற்றும் அவரது வழியை அகசியா பின்பற்றினார்.

இரண்டாவது, அவர் “தமது தாயின் வழியில்” நடந்தார். இந்தச் சொற்றொடரைக் கவனமாகக் கண்ணோக்குங்கள். வேதவசனங்களிலேயே

இந்த ஒரு இடத்தில் மாத்திரம்தான், ஒருவர் “தமது தாயின் வழியில்” நடத்தல் என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர் ஒரு துன்மார்க்கமான தாய்க்குப் பிறந்திருந்த ஒரு பலவீனமான மகனாக இருந்தார். அவரது தாய் தனது மதத்திற்கென்று அவர்மீது வெற்றி கொண்டிருந்தார். அவர் பாகாலைச் சேவிப்பதன் மூலமாகவும் அவனை ஆராதிப்பதன் மூலமாகவும், தமது தாயினுடைய பேராவலை உயிருடன் காத்திருந்தார். இவ்விதமாக அவர் இஸ்ரவேலில் பெனிக்கிய நாட்டின் இச்சைகளுக்கேற்ற மதத்தை, கற்பனை செய்யப்படுவதிலேயே மிகவும் ஒழுக்கவீனமான மற்றும் தரம் தாழ்ந்த மதத்தைப் பராமரித்து வந்தார்.

முன்றாவது, தான் மற்றும் பெத்தேல் ஆகிய இடங்களில் பொன்கன்று குட்டிகளை ஆராதிக்கும் செயலைப் பராமரித்ததன்மூலம், அவர் “யெரொபெயாமின் வழியில்” நடந்தார் (1 இராஜாக்கள் 22:52). யெரொபெயாமைப் பின்பற்றுதல் என்பது போதுமான அளவுக்கு மோசமானதாக இருந்தது, ஆனால் பாவம் நிறைந்த மற்ற இரண்டு முன்மாதிரிகளைப் பின்பற்றுதல் என்பது அகசியாவைக் குறிப்பாகத் துன்மார்க்கராக்கிற்று. துன்மார்க்கம் பற்றி, ஒன்று முதல் பத்து வரையில் மதிப்பிடும் அளவுகோல் ஒன்றில், அகசியா ஒன்பது அல்லது பத்து என்று குறிக்கப்படுபவராக இருப்பார். அவர் மிகமோசமானவர்களிலேயே மிகவும் மோசமானவராக இருந்தார்.

பாகாலுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர் என்ற வகையில், அவர் தமது தந்தையாகிய ஆகாபைக் காட்டிலும், அதிகம் துன்மார்க்கராக வாழ்ந்தார். அவர் தமது தந்தை, எலியாவுடன் சந்தித்த நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து நீதியைக் கற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும், ஆனால் அவர் அதைச் செய்யவில்லை. அவர் விக்கிரகாராதனையில் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்த, வெட்கமற்றவராக இருந்தார். அவரைப் பொறுத்தமட்டில், யெகோவா தேவன் எதையும் அர்த்தப்படுத்துபவராக இருக்கவில்லை; பாகால் அவருக்குத் தெய்வமாயிருந்தார். அவர் எல்லாருக்கும் முன்பாக, பாகாலுக்குத் தமது ஒப்புவித்தலைக் காண்பித்தார். அவர் தேவனுடைய எச்சரிக்கைகளை அசட்டை செய்து தேவனுடைய சித்தத்திற்குத் தமது கீழ்ப்படியாமையை ஆர்ப்பாட்டமாகக் காண்பித்தார்.

அகசியா அரியணைக்கு வந்த உடனேயே, அவரைப் பேரழிவு தாக்கிற்று. இதில் நாம் திகைப்படையக் கூடாது. ஏனெனில் பாவம் என்பது கடைசியில் சுயத்தை அழிக்கக்கூடியதாக உள்ள வெடிகுண்டாக உள்ளது. எவரொருவரும் பாவம் செய்கின்றபோது வெற்றியடைவதில்லை. அகசியா, தமது பாவத்தினிமித்தம், அரசியல்ரீதியாகவும், தனிப்பட்ட வகையிலும், முழுகடிக்கச் செய்யும் தடைகளினால் துன்புற்றார்.

அவரது அரசியல்ரீதியான இழப்புகளைப் பொறுத்தமட்டில், வேதவசனத்தில் இரு விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அகசியா, யோசபாத்துடன் இணைந்து கப்பல் கட்டுவித்த தொழிலானது எசியோன் கேபேரில் தேவனால் அழிக்கப்பட்டது (2 நாளாகமம் 20:37). ஆகாப் அரசர் மரணம் அடைந்தபின்பு, மோவாபியர்கள் இஸ்ரவேலுக்குத் தாங்கள் செலுத்தி வந்த ஏராளமான ஆட்டு மயிர் என்ற கப்பத்தைச் செலுத்தாது

ஒழித்தனர் (2 இராஜாக்கள் 1:1; 3:4). உம்ரி என்பவர் மோவாபியர்களை வெற்றிகொண்டு, அவர்கள் இஸ்ரவேலுக்குக் கப்பம் செலுத்தச் செய்திருந்தார். ஆகாப், தமது ஆட்சியின்போது, மோவாபியர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி வைத்திருக்கும் இச்செயலைப் பராமரித்து வந்தார். யுத்த களத்தில் ஆகாப் கொல்லப்பட்டபோது, மோவாபியர்கள் கலகம் செய்தனர். இஸ்ரவேல் நாட்டின் அரசரான ஆகாபின் மரணம், மோவாபியர்களின் அரசரான மேசாவை ஊக்கப்படுத்தியிருக்கும் என்பது உறுதி; அவர் “நாற்பது ஆண்டுகளாக” இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்த செயலை வெற்றி கரமாக ஒழித்துவிட்டார். மேசாவினுடைய கலகத்தைப் பற்றி மோவாபியரின் கல்வெட்டு, அவரது சொந்த வார்த்தைகளிலேயே கூறுகிறது.¹ பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், பலத்த ஒரு முடியரசரின் மரணமானது, அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்த வேற்றின மக்களால், தங்களை அடக்கியாள் பவரைத் தூக்கியெறியும் குறிப்பாகவே கருதப்பட்டது. புதிய அரசர், முந்திய அரசரைப்போன்று வீரமும் திறமையும் கொண்டிருக்க மாட்டார் என்று அவர்கள் நம்பினர், எனவே அவர்கள் இந்தக் காலகட்டத்தைக் கலகம் செய்வதற்கேற்ற காலமாகத் தேர்ந்து கொள்வார்கள், அப்போது அவர்கள், நாட்டை வழிநடத்துவதில் புதிய அரசரின் பலவீனத்தையும், அனுபவமின்மையையும் தங்களுக்கு அனுகூலமாக்கிக் கொள்வார்கள். ஆகாபின் மரணத்தின்போது, மோவாபியர்களிடையிலும் இதுவே நடந்திருக்கும். மேசா அடக்கு முறையைத் தூக்கியெறிந்தார், மற்றும் அகசியாவும் இஸ்ரவேல் நாடும் கப்பத்தில் ஒரு பெரிய இழப்பினால் துன்புற்றனர்[ர்].

இன்னொரு பெரிய இழப்பு - தனிப்பட்ட வகையிலான இழப்பு - அகசியாவுக்கு நேர்ந்தது. அவர், தமது அரண்மனையில் மேல்வீட்டில் இருந்த ஒரு ஜன்னலில் இருந்து தவறிவிழுந்து மோசமாகக் காயம் பட்டார். அவர் மேல்வீட்டில் இருந்து கீழேவந்தபோது, எப்படியோ ஒரு வகையில், ஒரு கிராதியினூடே விழுந்துவிட்டார் என்று வரலாற்றாளரான யோசிப்பஸ் கூறினார்.² அவரது காயமானது வன்மையானதாயிருந்தது, மற்றும் அவரால் தமது படுக்கையில் இருந்து எழக்கூடாமற் போயிற்று.

இந்தப் பெரிய இழப்புகள் - கப்பல் கட்டுவதில் அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த தோல்வி, மோவாபியரின் வெற்றிநிறைந்த கலகம் மற்றும் அகசியாவுக்கு உடலில் ஏற்பட்ட காயமும் வேதனையில் படுக்கையிலேயே இருக்க நேர்ந்ததும் - இந்த அரசரை மனந்திரும்புதலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கலாம். பேரழிவினால் அவர் எவ்வாறு தாக்கப்பட்டார் என்பதை நாம் வாசிக்கையில், “அகசியா இப்போது தேவனிடத்திற்குத் திரும்புவார். நிச்சயமாகவே, அவர் வாழ்வை மறுமதிப்பீடு செய்து, சரியான முன்னுரிமைகளுடன் திரும்பவும் தொடங்குவார்” என்று நாம் முடிவு செய்கின்றோம். ஆனால் அவ்வாறு நடக்கவில்லை! தேவனிடத்தில் திரும்புவதற்குப் பதிலாக, தேவனை அவர் அவமதித்தார்! அவர் தைரியமாகவும் வெளிப்படையாகவும் தேவனைக் கனவீனப்படுத்தினார்.

தேவனை அவமதித்தல் என்பது அகசியாவின் வாழ்வினுடைய முடிவுக்காலத்திற்கு அண்மையில் மாத்திரம் அவரது வழியாக இருந்த தில்லை; அவர் தமது வாழ்வின் ஆண்டுகள் பெரும்பான்மையானவற்றில் இதைத் தமது நடைமுறையாகக் கொண்டிருந்தார். நீங்களும் நானும் இவ்வாறான செய்கையைச் செய்யாதவாறு நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளும்படி, அவர் இதை எப்படிச் செய்தார் என்று காண்போமாக!

தேவனை அவட்சியப்படுத்தியதினால்

முதலாவது, அகசியா தேவனை அவட்சியப்படுத்தியதன்மூலம் அவரை அவமதித்தார். அகசியா, புறதெய்வ ஊழியக்காரர்களான ஆகாப் மற்றும் யேசுபேல் என்பவர்களுக்கு மகனாக இருந்தபோதிலும், உண்மையான தேவன் என்ற வகையில் யேசுபேல்லைப் பற்றி அறிவதற்கு, அவர் நிச்சயமாகவே பல வாய்ப்புக்களைக் கொண்டிருந்திருப்பார். எலியா, தேவனுடைய உண்மைத் தன்மையைப் பற்றியும், பாகாலின் பொய்த்தன்மையைப் பற்றியும், சந்தேகத்திற்கு இடமற்ற வகையில், கர்மேல் மலையில் செயல்விளக்கம் செய்து காண்பித்தபோது, அகசியா அங்கு இருந்திருக்கலாம் (1 இராஜாக்கள் 18). அவர் அப்படி அங்கே இராதிருப்பினும், என்ன நடைபெற்றது என்பது பற்றிய ஒவ்வொரு விவரத்தையும் அவர் கேள்விப்பட்டிருப்பார் என்பது உறுதி. தேவனுடைய உண்மைத்தன்மை, அகசியாவுக்கு முன்பாகக் கொண்டு வரப்பட்டு இருந்தது. அவருக்குச் சத்தியம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஏதோ சில காரணங்களுக்காக, ஒருவேளை யேசுபேல் மற்றும் ஆகாப் ஆகியோரின் நிர்ப்பந்தத்தினிமித்தமாக, அவர் இந்த ஆதாரங்களைக் கவனிக்க மறுப்பதைத் தேர்ந்து கொண்டு, பாகாலைத் தொடர்ந்து வழிபட்டு வந்தார். யாரேனும், தேவன் என்ற அண்டத்தின் பிரதான சத்தியத்தை, அது இராதிருப்போல் நினைத்து, கடந்து செல்லத் தேர்ந்து கொள்வதைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள்!

வேதவசனங்களில் முதன்முதலாக அகசியா சித்தரிக்கப்படும்போது, அவர் ஒரு துன்மார்க்கமான மனிதராகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றார். இந்த வேளையிலும் கூட, அவர் தேவனை அவட்சியப்படுத்தி, தமது சொந்த சட்டங்களின்படி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். வேதவசனங்கள் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றபடி, அவர் யூதாவின் அரசரான யோசபாத்துடன் இணைந்து, கப்பல் கட்டும் தொழிலைத் தொடங்கச் சிந்திக்கையில், தேவனைப் பற்றிய நினைவு ஒன்றும் இன்றி அவர் முயற்சியை ஒன்றுகூட்டினார். அவர் தேவனின்றியே வாழ்ந்து தேவனின்றியே பணிசெய்து வந்தார்.

அதற்குப்பின்பு யூதாவின் ராஜாவாகிய யோசபாத் பொல்லாப்புச் செய்கிறவனான அகசியா என்னும் இஸ்ரவேலின் ராஜாவோடே தோழமைபண்ணினான். தர்ஷீசுக்குப் போகும்படிக்குக் கப்பல்களைச் செய்ய அவனோடே கூடிக்கொண்டான்; அப்படியே எசியோன் கேபேரிலே கப்பல்களைச் செய்தார்கள். மரேசா ஊரானாகிய தொதாவாவின் குமாரனான எலியேசர் யோசபாத்துக்கு விரோத

மாகத் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லி: “நீர் அகசியாவோடே கூடிக்கொண்ட படியினால், கர்த்தர் உம்முடைய கிரியைகளை முறித்துப் போட்டார்” என்றான்; அந்தக் கப்பல்கள் உடைந்துபோயிற்று, அவர்கள் தர்ஷீசுக்குப் போகக்கூடாமற் போயிற்று (2 நாளாகமம் 20:35-37).

யோசபாத் தமக்குள் ஒரு நல்ல பகுதியைக் கொண்டிருந்தார், மற்றும் அவர், அகசியாவுடன் தொழிலில் கூடுவதில் பிரவேசிப்பதைக் காட்டிலும் மேன்மையானதை அறிந்திருந்தார். அவர், அகசியா என்ற பொல்லாத மனிதனுடன் இணைந்திருப்பதால், அவரது கப்பல்களை கடடும் திட்டம் தோல்வியடையும் என்று அவருக்குக் கூறுவதற்குத் தேவன் எலெய்சார் என்பவரை அனுப்பியும் வைத்திருந்தார். தீர்க்கதரிசி என்ன கூறினார் என்பது பற்றி யோசபாத், அகசியாவிடம் கூறினாரா? இதை நாம் நிச்சயமாக அறிவதில்லை, ஆனால் அவர் கூறியிருப்பார் என்பது உறுதி. கீலேயாத்தில் இருந்த ராமோத்திற்கு எதிராக இஸ்ரவேல் நடத்தவிருந்த யுத்தத்தில் என்ன நடக்கும் என்று கூறுவதற்கு உண்மையான தீர்க்கதரிசி ஒருவரைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்த யோசபாத்தே வலியுறுத்தினார் என்பதை நினைவில் வைப்புகள் (22:7). ஆனால் இந்த எச்சரிக்கையை யோசபாத் புறம்பே தள்ளினார் என்பதையும், அகசியா தேவனின்றியே தொடர்ந்து வாழ்ந்தார் என்பதையும் நாம் அறிகின்றோம். யோசபாத் இந்த எச்சரிக்கையை மதியாதிருந்த வேளையில், அகசியா தேவனை மதியாதிருப் பதில் பிடிவாதமாயிருந்தார்.

1 இராஜாக்களின் புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ள விவரம், யோசபாத் கப்பல்களை அனுப்ப இரண்டாம் முறை முயற்சி செய்தார் என்பதைக் கூட்டிக்காண்பிக்கிறது. அகசியா தமக்கு உதவும்படி கேட்டுக் கொண்டார், ஆனால் யோசபாத் அவரது கோரிக்கையை நிராகரித்தார். யோசபாத், கப்பல் கடடும் தொழிலில் தமக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியில் இருந்தும், தேவனுடைய செய்தியில் இருந்தும் பாடம் கற்றுக் கொண்டார் - ஆனால் அகசியா அவ்வாறு பாடம் கற்றுக்கொள்ளாதிருந்தார்.

அப்பொழுது ஏதோமில் ராஜா இல்லை; பிரதிராஜா ஒருவன் இருந்தான். பொன்னுக்காக ஒப்பீருக்குப்போகும்படி, யோசபாத் தர்ஷீஸ் கப்பல்களைச் செய்தான்; ஆனால் அவைகள் போகவில்லை; அவைகள் எசியோன்கேபேரிலே உடைந்துபோயின. அப்பொழுது ஆகாபின் குமாரனாகிய அகசியா யோசபாத்தை நோக்கி: “என் வேலைக்காரர் உம்முடைய வேலைக்காரரோடுங்கூடக் கப்பல் களிலே போகட்டும்” என்றான்; அதற்கு யோசபாத் சம்மதிக்கவில்லை (22:47-49).

யோசபாத், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமையின் விளைவுகளைக் கண்டு மனந்திரும்பியிருந்தாலும், அகசியா அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பது நியாயமாகவே தெளிவாகிறது. அகசியா தேவபக்தியற்ற மனிதராக, யெகோவா நிலவுவதில்லை என்பதுபோல் வாழ்ந்தார். அவர் தேவனை முற்றிலுமாக அலட்சியப்படுத்தினார்.

சிறீறோவியம் போன்று ஒரு சிறு பண்ணையைக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதரைப் பற்றிய கதையொன்று கூறப்படுவது உண்டு. அவர் தமது குடும்பத்திற்கு ஓரளவு நல்ல வாழ்வைத் தரக்கூடியவராக இருந்தார். அவர் ஏறக்குறைய ஒரு கனவு நனவான நிலையைக் கொண்டிருந்தார். அவருக்குத் தேவன், அன்பான மனைவியையும், நேர்த்தியான மூன்று பிள்ளைகளையும் கொடுத்திருந்தார். அவரது மனைவியும் பிள்ளைகளும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகியிருந்தனர், ஆனால் அவர் கிறிஸ்தவராகாது இருந்தார். அவர்களுக்கு அருகில் குடியிருந்த ஒரு பிரசங்கியார், அவருக்குச் சவிசேஷத்தைப் போதிக்க முயற்சி செய்தார், ஆனால் அது அவரால் இயலாதிருந்தது. ஒருநாள் இம்மனிதர், கிறிஸ்தவராகுதல் பற்றிப் பிரசங்கியாரிடத்தில் மேற்கொண்ட ஒரு உரையாடலுக்குப் பின்பு, அவர் தமது தோள்களைக் குலுக்கி, “எனக்கு இதில் ஆர்வமில்லை, அவ்வளவுதான்” என்றார். சலிப்படைந்த பிரசங்கியார், “அதாவது, நீங்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்ல விரும்பவில்லை என்றுதானே இதற்கு அர்த்தம்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அம்மனிதர், “அது சரியே, எனக்கு விரும்பம் இல்லை” என்று பதில் அளித்தார். திகைப்படைந்த பிரசங்கியார், “நீங்கள் நரகத்திற்குச் செல்ல விரும்புகின்றீர்களா?” என்று கேட்டார். அதற்கு அம்மனிதர், “ஓ, நான் நரகத்திற்குச் செல்ல விரும்பவில்லை” என்று கூறினார். சிறிதே நம்பிக்கையுடன் அவரைக் கண்ணோக்கிய பிரசங்கியார், “எனக்குப் புரியவில்லை. நீங்கள் பரலோகம் செல்ல விரும்பவில்லை. நீங்கள் நரகம் செல்ல விரும்பவில்லை. நீங்கள் எங்கே செல்ல விரும்புகின்றீர்கள்? நீங்கள் ஏதாவது ஓரிடத்திற்குச் சென்றாக வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்ததுதானே” என்றார். அதற்கு அம்மனிதர், “நான் எங்கும் செல்ல விரும்பவில்லை! நான் எனது சொந்தப் பண்ணையிலேயே வாழ்ந்து, இங்கே எனது வாழ்வை மகிழ்வுடன் அனுபவித்து, எனது சொந்தத் தொழிலைக் கவனிக்கவே விரும்புகின்றேன்” என்றார்.

அந்த மனிதரின் பதிலே துரதிர்ஷ்டவசமாகப் பல மக்களின் முடிவாகியுள்ளது: அவர் தேவனை அசட்டை செய்ய, தேவன் இங்கு இருப்பதில்லை என்பதுபோல, வாழ முடிவுசெய்தார். அவர் தேவனுடைய பூமியில் வாழ, அவரது காற்றைச் சுவாசிக்க, அவரது தண்ணீரைக் குடிக்க மற்றும் அவர் தமக்குக் கொடுத்திருந்த குடும்பத்தை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கத் தேர்ந்துகொண்டார் - அதன்பின்பு அவர் தமது படைப்பாளரும் புரவலருமான தேவன் காற்றில் கரைந்து விட்டிருந்தார் என்பதுபோல் பாவனை செய்துகொண்டு, அவரைப் புறக்கணித்தார்!

நீங்கள் ஒரு இடத்தில் இராததுபோல மற்றவர்கள் உங்களை நடத்தினால், அது உங்களுக்கு அவமானமாக இருப்பதில்லையா? நீங்கள் அங்குள்ளவர்களின் கவனமையமாக இருக்க விரும்ப வேண்டியது அவசியமில்லை, ஆனால் நீங்கள் உயிருடன் அங்கிருக்கின்றீர்கள் என்பது குறைந்தபட்சமாவது ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும் அல்லவா.

டைட்டானிக் கப்பல், பனிக்கட்டிக் கடலில் மூழ்கிப்போவதற்கு முன்பாக, எச்சரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டிருந்தன; ஆனால், ஏதோ காரணத்தினால், அவைகள் கண்டுகொள்ளப்படாமல் விடப்பட்டன.

அந்த எச்சரிக்கைகள் கவனிக்கப்பட்டிருந்தால், அக்கப்பலை அழிவில் இருந்து காத்திருக்கக்கூடிய விவரங்களைக் கொண்டிருந்தன. இருப்பினும், வாழ்வு மற்றும் மரணம் பற்றிய அந்தச் சைகைகள் முக்கியமற்றவைகளாக, பொருத்தமற்றவைகளாகக் கண்ணோக்கப்பட்டிருந்தன. குறுகிய நேரத்தில், டைட்டானிக் கப்பலானது ஒரு பனிக்குன்றினால் கிழித்துத் திறக்கப்பட்டது, பல மக்கள் கடலின் அடிப்பகுதியில், காலத்திற்கு முந்திய மரணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள், புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தல் என்பது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்று அறிந்திருக்கின்றோம். உங்களைச் சுற்றிலும் உள்ளவர்களுக்கு முக்கியமானதாயிருந்த தகவல்கள் சிலவற்றை நீங்கள் கொண்டிருந்து இருக்கலாம்; ஆனால் அவர்கள் ஒரு அவசரத்தில் இருந்ததாலோ அல்லது மற்ற பணிகளில் ஈடுபட்டு இருந்ததாலோ, அவர்கள் உங்களைக் கவனிக்காமல் இருந்திருக்கலாம். அதை உங்களால் நம்ப முடியாமல் இருந்திருக்கும். அவர்களுக்கு நீங்கள் எவ்வளவாக உதவியிருக்க முடிந்திருக்கும் மற்றும் அவர்களுக்கு நீங்கள் வாழ்வை எவ்வளவு சுலபமானதாக்கியிருக்க முடிந்திருக்கும்! இவ்வகையான நடத்துதலை அனுபவித்துள்ள நிலையில், நாம் தேவன் இலேசாக நினைக்கப்பட்டபோது அவர் எவ்வாறு உணருகிறார் என்பதைக் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்.

தேவனின் நம்மால் இருக்க இயலாது என்ற வகையில் அவர் ஒரு சத்தியமாக, ஒரு ஜீவியாக இருக்கிறார். அவர் மிகமேன்மையான உண்மைத் தன்மையாய் இருக்கின்றார். அவர் ஒருவர் மாத்திரமே ஜீவனுள்ள தேவனாக இருக்கின்றார், மற்றும் அதுதான் உண்மை; ஆனால் மக்கள், அந்த உண்மையை அது, ஆழ்ந்து சிந்திக்க மதிப்பற்றது போன்று அடிக்கடி கண்ணோக்குகின்றனர். எவ்வளவு சுவலைக்குரியது! அது அவர்களை எவ்வளவாகப் புண்படுத்துகிறது, மற்றும் அது தேவனை எவ்வளவாகப் புண்படுத்துகிறது! தேவன் இந்த அண்டத்தையும் மனிதரையும் படைத்த, சர்வவல்லமையுள்ள படைப்பாளராயிருக்கிறார். அவர் நமக்கு வாழ்வின் ஒவ்வொரு வினாடிக்கும் தேவையானவற்றை அளிக்கிறார். அவருடைய ஆசீர்வாதமும் கிருபையும் இன்றி, நம்மால் ஒரு விரலைத் தூக்கவும் முடியாது. அவரை அலட்சியப்படுத்துதல் என்பது அவர் இல்லாதது போல் நினைத்து நமது வாழ்வை வாழ்வதும் தேவனுக்கு மிகவும் அவமதிப்பாக உள்ளது.

தேவனை மறுத்ததினால்

இரண்டாவதாக, அகசியா தேவனை மறுத்ததினால் அவரை அவமதித்தார். அவர் தேவன் இல்லை என்பதாகக் கண்டதோடு மாத்திரமின்றி, அவர் இன்னும் தொலைவாகச் சென்று உணர்வுடன் அவரை நிராகரித்தார், அவர் வேண்டுமென்றே தேவனைத் தமது சிந்தையில் இருந்து வெளியே தள்ளிவிட்டார். விக்ரிகாராதனைக்கான பயணம் என்பது வழக்கமாக, தேவனை நிராகரித்தலில் தொடங்கி, பின்பு தேவனை மறுத்தலைநோக்கி நகர்ந்தது, கடைசியில் தேவனுக்குப் பதிலாக இன்னொரு விஷயத்தை

வைத்தலை விளைவித்தலில் முடிகிறது. முதல் இரு படிநிலைகளின் வரிசைமுறைமை சிலவேளைகளில் மாறி நிகழலாம், ஆனால் முடிவு விளைவு என்பது எப்போதுமே, தேவனுக்குப் பதிலி ஒன்றை ஏற்றுக்கொள் ளாதலாகவே உள்ளது.

அகசியா விழுந்து காயப்பட்டிருந்தபோது, அவர் பெலிஸ்தியா (மேற்கில் சுமார் நாற்பது மைல்கள் தொலைவில் இருந்தது) என்ற இடத்திற்கு - இது யெகோவாவின் இடமாயிராமல், எக்ரோனின் தேவனாகிய பாகால் சேபூப் என்பவனின் கோயிலிடமாக இருந்தது (2 இராஜாக்கள் 1:2).³ - செய்தியாளர்களை அனுப்பித் தமது முடிவு என்னவாயிருக்கும் என்று கேட்டு வரச் செய்தார். இந்தச் செயல்கள், அகசியா பாகாலை ஆராதிப்பவர், யேசுபேலின் உண்மையான பிள்ளை, கடினமான மையப்பகுதியைக் கொண்டிருந்த புறதெய்வ வழிபாட்டாளர் என்பதைச் செயல்விளக்கப்படுத்தின.

அகசியா தாம் அடைந்த காயத்தைப் பற்றி இந்தப் புறதெய்வத்திடம் ஆலோசனை கேட்டதுதான், தெய்வீக வசனத்தில் அவருக்கு ஏதேனும் இடமளிப்பதற்குப் பிரதான காரணமாக உண்மையில் காணப்படுகிறது. அவர் தமது வேதனை மற்றும் எதிர்காலம் பற்றி என்ன செய்வது என்று தீர்மானித்த வகையில், நாம் உண்மையான அகசியாவைக் காண அனுமதிக்கப்படுகின்றோம். அவரது உண்மையான நிறங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன; அவரது உள்ளான நினைவுகள் மேலே வந்தன. அகசியா, தேவனின்றிச் செயல்பட்டிருந்த ஒரு அரசராயிருந்தார் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குக் காண்பிக்கிறார்.

ஒரு சில செய்தியாளர்கள் அரசரின் முடிவு என்னவாயிருக்கும் என்று கண்டறிவதற்காகப் பாகால் சேபூப் என்ற தெய்வத்திடம் செல்வதற்காகப் பயணப்பட்டு, எலியாவை இடையில் சந்தித்தனர் (2 இராஜாக்கள் 1:3, 4). இந்தச் செய்தியாளர்களை இடமறித்து, அகசியா பாகால் சேபூபிடம் ஆலோசனை கேட்டிருந்தபடியால், அவர் மரித்துப் போவார் என்று அவர்களுக்குக் கூறுவதற்காகத் தேவனால் எலியா அனுப்பப்பட்டிருந்தார். அகசியாவின் அவமதித்தலானது தேவனுடைய மகத்துவத்தை ஒன்றுமற்ற தாக்குவதைத் தேவன் அனுமதிக்க மாட்டார்.

அவர்களை எலியா, “இஸ்ரவேலிலே தேவன் இல்லையென்றா நீங்கள் ... பாகால் சேபூபிடத்தில் விசாரிக்கப்போகிறீர்கள் ... ?” என்ற கேள்வியுடன் நிறுத்தினார் (2 இராஜாக்கள் 1:3ஆ). இவ்விடத்தில் எபிரெய்ச் சொற்றொடரானது இரட்டை எதிர்மறைச்சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது, மற்றும் இவ்விதமாக இது வலிவார்ந்ததாக உள்ளது. பாகால் சேபூபிற்கு அரசரின் புரவலத் தன்மையானது, யெகோவாவை முழுமையாகவும் உறுதி யாகவும் மறுத்தலாக இருந்தது. அயல் தேவதையொன்றை ஆலோசனை கேட்குதல் என்பது அகசியாவைப் பொறுத்தமட்டில், தேவனுடைய குரல் அமைதியாயிருந்தது என்று அவரே [அகசியாவே] கூறிக்கொள்வதற்குச் சமமாய் இருந்தது. அரசர் தமது நாட்டில் தேவன் இருக்கவில்லை என்று அறிவிப்பவராய் இருந்தார். அகசியா தமது செய்தியாளர்களை அனுப்பியதன்மூலம் என்ன கூறலானார் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது

மாத்திரமே, ஒருவரின் முதுகெலும்பினுள் சில்லிப்பையும், ஒருவரின் சிந்தையினுள் கவலையில் மூழ்கடித்தலையும் அனுப்புவதாக இருந்தது.

ஜேம்ஸ் பர்ட்டன் காஃப்மென் என்பவர், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆக்லஹாமா என்ற சிறு நகரத்தில் ஒரு கூட்டம் நடத்தியபோது நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி பற்றிக் கூறுகின்றார். அந்த சமூகத்தில் பல ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து, கிறிஸ்தவராகாதிருந்த ஒரு மனிதரைச் சந்திக்கும்படி அவர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அவரைக் காண்பதற்காக இவர் புறப்பட்டுச் சென்றார். அவர் கிறிஸ்தவராகுதல் பற்றிப் பேசத் தாம் வந்துள்ளதாக எடுத்துரைத்த பின்பு, அம்மனிதர் இவரிடத்தில், “இயேசு கிறிஸ்துவே என் முன்பாக நின்று கிறிஸ்தவத்திற்கான உரிமைகோருதல்களை உரைத்தாலும், அவர் கூறவேண்டியிருப்பவற்றை நான் நிராகரிப்பேன்” என்று கூறினார். சகோதரர் காஃப்மென் அந்த உரையாடலை விரைவாக முடித்துவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டார். அம்மனிதர் இயேசுவைப் புறக்கணித்தது மாத்திரமல்ல, ஆனால் அவர் கிறிஸ்தவத்தையும் புறக்கணித்திருந்தார். சக்தி யத்தைப் புறக்கணிப்பதை ஏற்கனவே தேர்ந்துகொண்டுள்ள ஒரு மனிதரிடத்தில் தொடர்ந்து ஏன் பேச வேண்டும்?

தேவனைப் புறக்கணித்த செயலினால், அகசியா தமது குன்றிலிருந்து சரிந்து இறங்குதலைத் தொடங்கியிருந்தார், ஆனால் கடைசியில் - சந்தேகமின்றி, யேசுபேலின் செல்வாக்கின்கீழ் - அவர் தேவனைப் புறக் கணிப்பதைத் தேர்ந்துகொண்டார். அவருக்கு உதவி தேவைப்பட்டபோது, அவர் தாம் தேர்ந்துகொண்ட கடவுளான பாகால் சேழ்பினிடம் திரும்பினார். அவரது செயல்கள் தேவனுக்குப் பயங்கர அவமதிப்பாய் இருந்தன!

தேவனுக்குப் பதிலாக வேறொன்றை

வைத்துக்கொண்டதனால்

தேவனுக்குப் பதிலாக பாகால் சேழ்பை வைத்துக்கொண்டது, அகசியா தேவனை அவமதித்ததன் மூன்றாவது வழியாக இருந்தது. தேவனைப் புறக்கணிப்பது என்ற அகசியாவின் முடிவானது, உடனடியாக அவரை, தேவனுக்குப் பதிலாகப் புறதெய்வ வணக்கத்தின் கடவுளை அல்லது கடவுள்களை வைத்துக்கொள்ளும்படி வழிநடத்திற்று. புறக்கணித்தலும் பதில் வைப்பதும் ஒரேவேளையில், இரண்டு நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பதிலாக ஒரே நிகழ்ச்சியாக நடந்திருக்கலாம். அது எப்படி நடைபெற்றிருந்தாலும், அகசியா எலியாவைக் கைது செய்து, அவருக்கு யெகோவாவின் இடையூறு எதுவுமின்றி மரணதண்டனை விதிக்கலாம் என்று உண்மையிலேயே நினைக்கும் அளவுக்கு பாகாலிடமாய்த் திரும்பியிருந்தார்!

செய்தியாளர்கள், எலியாவின் செய்தியுடன் அகசியாவிடம் திரும்பிய போது, அவர்கள் ஏன் அவ்வளவு விரைவாகத் திரும்பி விட்டனர் என்று அறிய அவர் [அகசியா] விரும்பினார். அவர்கள், அகசியா மரித்துப் போவார் என்ற செய்தியுடன் தங்களைத் திரும்பி அனுப்பிய ஒரு மனிதரை எதிர்கொண்டதாக அவரிடம் கூறினர். அம்மனிதரை அடையாளம் கண்டுகொள்வதற்காக, அவர் எப்படிப்பட்டவராய் இருந்தார் என்று

அவர்களிடத்தில் அகசியா கேட்டார். விலங்குத் தோலின் மயிர்ப்பக்கம் வெளித் தெரிய உடையை உடுத்தியவர் என்று எலியா விவரிக்கப்பட்டார்.⁴ அவர் எலியாவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அகசியா அறிந்தார்.

பின்பு அகசியா திகைப்புக்குரிய ஒரு செயலைச் செய்தார். அவர் எலியாவைக் கைதுசெய்துவரும்படிப் போர்வீரர்களை அனுப்பினார்! அவர் எலியாவைக் கைது செய்யவும் அவரைக் கொன்றுபோடவும் முடிவெடுத்தார் என்று நாம் யூகம் செய்வது நமக்கு நியாயமானதாகவே உள்ளது. இப்போது நாம் அகசியாவை, யெகோவா வல்லமையற்ற, மதிப்பற்ற தேவன் என்று மதித்தவராக மாத்திரமல்ல, ஆனால் பாகால் என்பவன் யெகோவாவுக்கு மேலானவன் என்றும் நம்பியவராகக் காணுகின்றோம். அவர் தேவனுடைய ஊழியரைச் சலபமாக ஒழித்து விடலாம் என்று நினைத்தார். பாகாலுக்கு வல்லமை எதுவும் இல்லை என்ற உண்மைக்கும், தேவன் சர்வவல்லவராக இருக்கின்றார் என்ற சத்தியத்திற்கும் அவர் பார்வை மறைக்கப்பட்டிருந்தார். உண்மையில் அவர் எலியாவைத் தாம் கைது செய்வதை, யெகோவா தடுக்க இயலாதவராயிருக்கிறார் என்றே கண்ணோக்கினார்!

போர்வீரர்கள் எலியாவைத் தேவனுடைய உண்மையான தீர்க்கதரிசி என்றும் அகசியாவினால் கொலை செய்யும்படிக்கு அந்தப் பரிசுத்த மனிதரைக் கொண்டுவருவதற்குத் தாங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும் அறிந்திருந்தனர். இஸ்ரவேல் நாட்டில் தேவனே மாட்சிமை வாய்ந்த மேலான அரசாயிருக்கின்றார் என்பதையும், அவருடைய சித்தத்தையே எலியா நிறைவேற்றிக்கொண்டிருந்தார் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஆகையால், அவர்கள் எலியாவைப் பிடித்து அகசியாவிடம் கொண்டுவர நாடியபோது அவர்கள் முற்றிலும் பயபக்தியற்றதும் தேவனுக்கெதிரானதுமான கலகச் செயலிலும், மிக உயர்ந்த அளவிலான காட்டிக் கொடுக்கும் செயலிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். துன்மார்க்கரான அகசியாவின் கட்டளைக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படியச் சம்மதித்தது தேவனுக்கெதிரான முற்றிலுமான கீழ்ப்படியாமை யாக இருந்தது.

இந்தப் போர்வீரர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? அதைப் பற்றி விவாதம் எதுவும் இருப்பதில்லை. அவர்கள் அவரது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்திருக்க வேண்டும். அலுவலர்களும் வீரர்களும் ஒன்று போலவே, எல்லாவற்றிற்கும் முதலில், தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ் உள்ளனர், அவர்கள் தங்கள் தலைவர்கள் மற்றும் ஆட்சியாளர்களின் கட்டளைகள் தேவனுடைய பார்வையில் பாவம் நிறைந்தவைகளாய் இருந்தால், அந்தக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதை ஒருக்காலும் நியாயப்படுத்த முடியாது (நடபடிகள் 5:29).

பின்வரும் காட்சியைச் சித்தரித்துப் பாருங்கள்: அரசரின் செய்தி யாளர்கள் தேவனுடைய ஒற்றை ஆள் இராணுவத்தினால், சூரியனால் நிறம் கருக்கப்பட்டிருந்த, கோல் ஒன்றைத் தவிர வேறு ஆயுதம் எதுவும் இல்லாத, மயிராடை மற்றும் தோல்கச்சை என்ற ஆயுதங்களை மாத்திரமே தரித்திருந்த தீர்க்கதரிசியினால், வழியில் நிறுத்தப்படுகின்றனர். அவருக்கு

எதிராக, நன்கு பயிற்சிபெற்றிருந்த ஐம்பத்தொரு போர்வீரர்கள் வந்தனர். அது ஒரு போட்டியே அல்ல.

எலியா ஜெபம் செய்தார், மற்றும் அக்கினி இறங்கி அவர்களை அழித்துப் போட்டது. அக்கினியின் சுழற்காற்று ஒன்று இறங்கி வந்து அவர்களைப் பட்சித்துப் போட்டது என்று யோசிப்பல் கூறினார்.⁵ அந்தப் போர்வீரர்கள் திரும்பி ஓடுவதற்கு முன்பாகவே அந்த யுத்தம் முடிந்து போயிற்று. ஐம்பது பேர் கொண்ட இன்னுமொரு துருப்பு அனுப்பப் பட்டது, அவர்களும் ஒரு நொடியின் பகுதியிலேயே அழிக்கப்பட்டனர். கர்மேல் மலையில் விழுந்திருந்த அக்கினியானது போர்வீரர்களையும் காளையையும் பட்சிக்கக்கூடும் என்று அகசியா கண்டறிந்தார்!

இவ்விடத்தில் பக்கக் குறிப்பு ஒன்றுள்ளது: அகசியாவின் கொடூரத் தன்மையைப் பாருங்கள். எலியாவிற்கு எதிராக ஐம்பது பேர்கொண்ட இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது குழுக்களை அனுப்பியதில், அவருடைய இருதயக் கடினம் - இது அவரது தாயின் இருதயக் கடினத்திற்குச் சமமாயிருந்தது - காணப்படுகிறது. தீர்க்கதரிசியிடத்தில் தம்மை ஒப்புவித்து, தாம் தவறில் இருந்ததை ஒப்புக்கொள்வதற்கு மாறாக அவர் போர் வீரர்களை அவர்களின் மரணத்திற்குச் செல்லும்படிக்குத் தெரிந்தே கட்டளையிட்டார். அவர், ஒப்பீட்டில் தமது குறுகிய வாழ்விற்குள், தமது தந்தையைக் காட்டிலும் ஒழுக்கரீதியான துன்மார்க்கத்தில் ஆழமான அளவை அடைந்திருப்பதாகக் காணப்படுகின்றார்.

எலியாவின் பணிப்பொறுப்பையும் கவனியுங்கள். அவர் தேவனுடைய கனத்தை நியாயப்படுத்த, விக்கிரகாராதனையை ஆய்வுசெய்து தண்டிக்க, இஸ்ரவேலில் விசுவாசத்துடன் இருக்கும் எஞ்சியிருப்பவர்களை உயிருடன் காத்துக்கொள்ள அனுப்பப்பட்டிருந்தார். பூமியின் அதிகாரங்கள் யாவும், தேவனின் உண்மையான மதத்தை அழித்து ஒழிக்க ஒன்றுகூடியிருந்த போது, அவர் தேவனுடைய நியாயத்தின் உருவமாக அனுப்பப்பட்டிருந்தார். ஏற்கனவே கர்மேல் மலையில், அவர் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளின் மீது தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தியிருந்தார். இப்போது, பொல்லாதவளான யேசுபேலின் மகன் அகசியா, தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியைக் கைது செய்யவும் அவரைக் கொன்றுபோடவும் போர்வீரர்களின் குழுக்களை அனுப்பியதன்மூலம் பலப்பரிட்சையைக் கொண்டு யெகோவாவிற்கு அறைகூவல் விடுத்திருந்தார்.

அவர்களிடத்தில் எலியா முயற்சி எதுவுமின்றி விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமா, அல்லது அவர் யெகோவாவின் ஊழியக்காரராக இருக்க வேண்டுமா? அவர் தமக்குள் மற்றும் தம்மாலே நன்மை அல்லது தீமையைச் செய்ய வல்லமையற்றவராக இருந்தார். ஆனால் அவர் யெகோவாவிடத்தில் ஜெபிக்க முடிந்தது, மற்றும் யெகோவா தமது ஞானம் மற்றும் பரிபூரண நந்தன்மை ஆகியவற்றில், அவரது ஜெபம் பொருத்தமானதா என்று காணும் வகையில் அதை கேட்டு பதில் அளிக்கவோ அல்லது மறுக்கவோ செய்வார். அவரது ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளித்தால், விளைவு எலியாவினுடைய கிரியையாயிராமல், தேவனுடைய கிரியையாயிருக்கும்.

முன்றாவது குழு ஒன்று அனுப்பப்பட்டது, ஆனால் இந்தப் போர் வீரர்கள், மற்ற இரு குழுக்களுக்கும் என்ன நேர்ந்திருந்தது என்பதைக் கேள்விப்பட்டு இருந்தனர். அதன் தலைவர் முழங்காற்படியிட்டு இரக்கத் திற்காகக் கெஞ்சினார். தேவனல்லாத பாகால் உண்மையான தேவனான யெகோவாவினால், நிர்மூலமாக்கப்பட்டான். யுத்தம் முடிந்தது, விளைவுகள் தீர்மானவைகளாய் இருந்தன.

எலியாவுக்குத் தோன்றிய தேவதூதர் ஒருவர், எலியா என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவருக்குச் கூறினார் (2 இராஜாக்கள் 1:15). எலியா தயக்கம் காண்பிக்காமல், பயமில்லாமல், தமது சொந்தப் பாதுகாப்பையும் கருதாமல் இருந்தார், ஏனெனில் அவருக்குத் தீமை எதுவும் வராது என்று உறுதியளிக்கப்பட்டு இருந்தார். அவர் மலையில் இருந்து கீழே இறங்கி வந்து, போர்வீரர்களுடன் அகசியாவின் அரண்மனைக்குச் சென்றார்.

அரசருக்கு முன்பாக எலியா, அரசர் மரித்துப்போவார், இரக்கம் எதுவும் காட்டப்படாது என்று உரைத்துத் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை தைரியமாக அறிவித்தார்.

அவனைப் பார்த்து: “இஸ்ரவேலிலே தேவன் இல்லையென்றா நீ எக்ரோனின் தேவனாகிய பாகால் சேபூபிடத்தில் விசாரிக்க ஆட்களை அனுப்பினாய்; ஆதலால் நீ ஏறின கட்டிலிலிருந்து இறங்காமல் சாகவே சாவாய் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்றான்” (2 இராஜாக்கள் 1:16).

எலியா, அந்த முடியரசரிடம் முடிந்த அளவுக்குத் தெளிவான வார்த்தைகளில், அவருக்கு முடிவு வந்திருந்தது - அவர் கிடந்த படுக்கையில் இருந்து ஓடுக்காலும் எழமாட்டார் என்று கூறினார். அவர் [அகசியா], தேவனல்லாத தவனான எக்ரோனிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டதன்மூலம் யெகோவா தேவனை அவமதித்து இருந்தபடியால், அவர் நிச்சயமாகவே சாவார்.

தேவனுக்குப் பதில் இன்னொன்றை இடுதல் என்பது மயிர்க்கூச் செறியும் சிந்தனையாக உள்ளது. அகசியா இப்படிப்பட்ட விஷயத்தைச் செய்வதற்கு, அவர் பொல்லாங்கினால் முற்றிலுமாக வஞ்சிக்கப்பட்டவராக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இன்றைய நாட்களில் நாம் தேவனை அரியணையில் இருந்து அகற்றிப் போட்டு அவரது இடத்தில் ஒரு பொய்க்கடவுளை வைத்துக்கொள்ளும் குற்றம் செய்ய, நமக்கு சாத்தியக்கூறு உண்டா? ஆம், அது இருக்கவே இருக்கிறது. மனிதவியம் என்பது மனிதன் செய்துள்ளவற்றிற்கு ஒரு விவரிப் பாயிருக்கும். தேவனைப் பற்றிய சத்தியம் தூக்கிப் புறம்பே போடப்பட்டுள்ளது. தேவனைப் பற்றி மீண்டும் மீண்டும் எழும் சிந்தனைகள் மறுக்கப்பட்டு குப்பையிலிடப்பட்டுள்ளன, அதேவேளையில் மனிதனின் ஞானம், பலம், மற்றும் சாதனைகள் ஆகியவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, தெய்வீக மாக்கப்பட்டு, அவைகள் தேவனுடைய இடத்தில் வைக்கப்பட்டுப் பின்பற்றப்படுகின்றன.

இந்தக் கிரகத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே அறியாத ஒரு நபர் திடீரென்று

நமது உலகத்தினுள் கொண்டு வரப்பட்டு, நாம் எவ்வாறு வாழ்கின்றோம் என்பது அவருக்குக் காண்பிக்கப்பட்டால், நாம் தேவன்மீது விசுவாசம் கொண்டுள்ளோம் என்பதற்கு ஆதாரமாக, அந்த நபர் ஏதொன்றையும் காணமாட்டார் என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார். அவர் நமது தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளையும், நமது அரசியல் உரைகளையும், நமது பள்ளி நிகழ்ச்சிகளையும், நமது குடும்பச் சுற்றுலாக்களையும், மற்றும் நமது வழக்கமான உரையாடல்களையும் ஆய்வு செய்கையில், அவர் தேவனைப் பற்றிய எதையும் கேட்கவோ அல்லது காணவோ மாட்டார். இது உண்மையா? இது உண்மையாயிருக்கக் கூடும். நின்று நிதானியுங்கள். நாம் தேவனுக்குப் பதிலாக வேறொன்றை வைத்துள்ளோமா? அகசியா அதைச் செய்தார், அதன் விளைவுகள் பரிதாபகரமாயிருந்தன. நாமும் அவ்வாறு செய்யக் கூடும், விளைவுகள் அதேபோன்று இருக்கும்.

முடிவுரை

அகசியாவை நாம் நினைவுகூருகையில், அவரது வீழ்ச்சிக்குக் காரணமான படிநிலைகளை நாம் மறந்துவிடாதிருப்போமாக - தேவனை அலட்சியப்படுத்துதல், தேவனை மறுத்தல், தேவனுக்குப் பதிலாக வேறொன்றை வைத்துக்கொள்ளுதல். அவர் பாகாலின் மதத்திற்கு ஒரே இரவில் வந்திருக்கவில்லை, ஆனால் அவர் கடைசியில் முழு ஒப்புவித்த லுடன் வந்திருந்தார். சத்தியமானது கற்பனைக் கதைகளை அழித்தல் மற்றும் தேவனுடைய ராஜரீகமானது மனிதரால் மாற்றப்படக் கூடாததாக மற்றும் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாததாக உள்ளது என்ற இரும்பைப் போன்ற உறுதியான உண்மை என்பதை கடினமான வழியில் கண்டறிந்தார்.

அகசியா தமது வீட்டின் மேல்மாடியில் இருந்து விழுந்ததால் மரித்தது மாத்திரமல்ல, ஆனால் அவரது மரணமானது, அவரது வாழ்வின்மீது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பாக இருந்தது. அவர் கடைசி முறையாக எலியாவைக் கண்ட வேளையில், தேவனிடத்தில் இருந்து வந்த மரண தண்டனையை அவருக்கு அறிவித்திருந்த அந்த ஒரு மனிதர் எலியாதான் அவருக்கு உண்மையிலேயே உதவியிருக்கக்கூடிய மனிதராயிருந்தார். இந்த வாழ்க்கையில் (அல்லது நித்தியத்தில்) அகசியாவினால் மீண்டும் ஒருக்காலும் காணப்பட முடியாதபடி, அவரது படுக்கை அறையை விட்டு எலியா வெளியேறினார். அகசியாவுக்கு வாய்ப்புகள் வந்தன, ஆனால் அவர் அவற்றைத் தூக்கிப் புறம்பே எறிந்துவிட்டார்; அந்த வாய்ப்புக்களை அவர் தூக்கிப் புறம்பே எறிந்தபோது, அவர் தமது ஆத்துமாவையும் தூக்கிப் புறம்பே எறிந்துவிட்டார்.

எலியா சொன்ன கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படியே அவன் இறந்து போனான்; அவனுக்குக் குமாரன் இல்லாதபடியினால், அவன் ஸ்தானத்திலே யூதாவின் ராஜாவாகிய யோசபாத்துடைய குமாரனான யோராமின் இரண்டாம் வருஷத்தில் யோராம் அவன் ஸ்தானத்தில் ராஜாவானான். அகசியாவின் மற்ற வர்த்தமானங்கள்

இஸ்ரவேல் ராஜாக்களின் நாளாகமப் புஸ்தகத்தில் அல்லவோ எழுதியிருக்கிறது? (2 இராஜாக்கள் 1:17, 18).

அகசியா தமக்குப் பின்பு அரசாள்வதற்குத் தமது சரீர்ப்பிரகாரமான மகன் யாரையும் விட்டுச் செல்லவில்லை, எனவே அவரைத் தொடர்ந்து அவரது சகோதரரான யோராம் அரியணை ஏறினார். இருப்பினும், அகசியா இன்னொரு மகனை, உருவக வகையிலான மகனை, ஒரு பயங்கரமான சுதந்தரத்தை இவ்வுலகிற்கு வைத்துச் சென்றார்: புறதெய்வவியம், தீயகுணம், ஒழுக்கவீனம், கொடுமை, மற்றும் சூனியம் என்ற பீதியை ஏற்படுத்தும் உண்மை நிலையை விட்டுச் சென்றார், இவைகள் வருத்தம், வேதனை, நியாயத்தீர்ப்பு, மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றை மாத்திரமே கொண்டுவருகின்றன.

யாரோ ஒருவர், “உங்களால் தேவனுடைய சட்டங்களை முறித்துப் போட இயலாது. அவற்றிற்கு எதிராக நீங்கள்தாம் முறிந்து போவீர்கள், ஆனால் அவற்றை உங்களால் முறிக்க இயலாது” என்று கூறியுள்ளார். உண்மைகள் பிடிவாதமானவைகளாக உள்ளன. அவைகள் கடந்து சென்றுவிடமாட்டா. நாம் அவற்றை ஒப்புக்கொண்டு, நமது வாழ்வை அவற்றின் வரிசைக்கிணங்கக் கொண்டு வந்தால், தேவன் நோக்கங்கொண்டுள்ள சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் நாம் கண்டறிய முடியும். நாம் அவற்றை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தால், அவற்றிற்கு எதிராக நாமே நம் வாழ்வை அழித்துக் கொள்வோம். நாம் அகசியாவின் தத்துவத்தின்படி வாழ்வோமா அல்லது அவரது தவறுகளில் இருந்து பாடம் கற்போமா?

கற்க வேண்டிய பாடம்:

பாவத்தோடு வெற்றிகொள்ள யாராலும் இயலாது.

குறிப்புகள்

¹மோவாபியக் கல்லின்மீது மோசா என்பவர், “உம்ரி இஸ்ரவேலின் அரசராய் இருந்தார், மற்றும் கேமோஷ் தமது நாட்டின்மீது கோபமாய் இருந்தபடியால் அவர் [உம்ரி] மோவாபியரைப் பல நாட்களாக துன்பப்படுத்தி வந்தார். அவருக்குப்பின்பு அவரது மகன் பட்டத்திற்கு வந்தார்; அவரும் கூட: ‘நான் மோவாபியரைத் துன்புறுத்துவேன்’ என்று கூறினார். எனது நாட்களில் அவர் இவ்வாறு பேசினார். ஆனால் நான் எனது சந்தோஷத்தை, அவர்மீதும் அவரது வீட்டார்மீதும், இஸ்ரவேல் நாட்டின்மீதும் என்றென்றைக்குமாக வந்துசேரும் அழிவில் கண்டேன். இப்போது உம்ரி, மோவாபிய நாட்டின்மீது எல்லா உரிமைத்துவத்தையும் எடுத்துக் கொண்டவராக, தமது நாட்களிலும் தமது மகன்களின் பாதி நாட்களிலுமாக நாற்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்; ஆனால் எனது நாட்களில் கேமோஷ் அதை மீட்டுக் கொடுத்தார் ...” என்று எழுதினார். (John D. Davis, *Davis Dictionary of the Bible* [Nashville, Tenn.: The Varsity Company, 1973], 530). ²“அகசியா தமது வீட்டின் மாடியில் இருந்து சீழேவருகையில், அதில் இருந்து அவர் விழுந்துவிட்டார், அவர் தமது வியாதியில், தமது இயலாமைக்கு விடிவுதேடி

ஃளை (Fly) என்ற எக்ரோனின் கடவுளிடம் ஆள் அனுப்பினார். ஏனெனில் இது கடவுளின் பெயராய் இருந்தது, அவர் தமது குணமாகுதல் பற்றிக் கேட்டார்: ஆனால் தீர்க்கதரிசியாகிய எலியாவுக்குத் தோன்றிய எபிரெயர்களின் தேவன், அவர் சென்று, அனுப்பப்பட்ட அந்தச் செய்தியாளர்களைச் சந்தித்து, இஸ்ரவேல் மக்களுக்குச் சொந்த தேவன் இல்லையென்றா, அந்த அரசர் தமது குணமாகுதலைப் பற்றி அயல் கடவுளிடம் விசாரித்தார்? என்று அவர்களைக் கேட்கும்படி கட்டளையிட்டார்” (Josephus *Antiquities of the Jews* 9.2.1). ³கிறிஸ்துவின் காலத்தில், பாகால் செபூப் என்ற இந்தக் கடவுள், சாத்தானுடைய அடையாளமாகி இருந்தான் (மத்தேயு 12:24). ⁴ அப்படிப்பட்ட ஒரு உடையானது பிற்காலத் தீர்க்கதரிசிகளால் உடுத்தப்பட்டிருந்தது (சுகரியா 13:4; மத்தேயு 3:4) மற்றும் அது அவர்களுடைய தொழிலின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டிருந்தது. ⁵“அவரிடத்தில் [அகசியாவினால் அனுப்பப்பட்டிருந்த படைத்தலைவரிடத்தில்] எலியா, ‘நான் உண்மையான தீர்க்கதரிசிதானா என்று காண, நீ ஒரு சோதனையைக் கொண்டிருக்கலாம், நான் வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கி, போர்வீரர்களையும் உன்னையும் அழிக்கும்படி ஜெபிப்பேன்’ என்று கூறினார். அவ்வாறே அவர் ஜெபித்தார், தீயின் சுழற்காற்று ஒன்று விழுந்தது, அது படைத்தலைவரையும், அவருடன் இருந்தவர்களையும் அழித்துப் போட்டது” (Josephus *Antiquities of the Jews* 9.2.1).